УДК 657.05

Н. В. Бондарчук,
к. е. н., професор кафедри обліку і аудиту,
Дніпропетровський державний аграрний університет

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ, ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ ДЛЯ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО БІЗНЕСУ

У даній статті розглянуто основні зміни у веденні обліку та складанні звітності суб'єктами малого підприємництва, які відбулися із прийняттям Податкового кодексу.

In the article the basic changes in conducting the account and drawing up of the reporting by subjects of the small business, connected with acceptance of the Tax code are considered.

Ключові слова: облік, спрощена система оподаткування, суб'єкти малого підприємництва, звітність.
Key words: the account, the simplified system of the taxation, subjects of small business, the reporting.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У сучасних умовах розвитку економіки запорукою успішного розвитку держави є становлення малого бізнесу, що в умовах ринкової економіки набуває особливо актуального значення. Питання спрощеної системи оподаткування є одним з важливих для суб'єктів малого підприємництва. Воно також є важливим і для держави, оскільки для авторитету у зовнішньоекономічному просторі їй необхідно забезпечити стабільний економічний розвиток малого підприємництва як одного з важливих елементів ринкової системи. Ось чому для України основою економічного добробуту та її соціальною орієнтацією є розвиток малого підприємництва, а також об'єктивна необхідність стимулювання такої підприємницької діяльності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблемам застосування і розвитку спрощеної системи оподаткування присвятили праці і дослідження такі вітчизняні вчені та фахівці, як Ф.Ф. Бутинець, З.С. Варналій,С.Ф. Голов, О.М. Десятнюк, А.І. Крисоватий, О.О. Олійник та ін. В їх роботах розглядаються проблеми податкового обліку, висвітлюються переваги та недоліки даної системи оподаткування.

МЕТА СТАТТІ

У зв'язку з підписанням 18 листопада 2011 року Президентом України Закону "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності" у підприємців виникає велика кількість запитань. Саме тому метою статті є розгляд основних змін, які відбулися із прийняттям Податкового кодексу стосовно спрощеної системи оподаткування.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності — особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених чинним законодавством, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

Юридична особа чи фізична особа — підприємець — може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим чинним законодавством, та реєструється платником єдиного податку у порядку згідно чинного законодавства [7].

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група — фізичні особи — підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню та обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 150 000 гривень;

2) друга група — фізичні особи — підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

— не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

— обсяг доходу не перевищує 1 000 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб — підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (гр. 70.31 КВЕД ДК 009:2005). Такі фізичні особи — підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для третьої групи;

3) третя група — фізичні особи — підприємці, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

— не використовують працю найманих осіб або

кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

— обсяг доходу не перевищує 3 000 000 гривень;

4) четверта група — юридичні особи — суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

— середньооблікова кількість працівників не перевищує 50 осіб;

— обсяг доходу не перевищує 5 000 000 гривень.

Варто звернути увагу на те, що виручкою на таких підприємствах вважається сума, фактично отримана на розрахунковий рахунок та в касу, оскільки вони не мають права застосовувати іншій, крім готівкового та безготівкового, способи розрахунків грішми [7].

Суб'єкти підприємницької діяльності — юридичні особи, які перейшли на спрощену систему оподаткування за єдиним податком, не мають права застосовувати інші способи розрахунків за відвантажену продукцію, крім готівкового та безготівкового.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності для суб'єктів малого підприємництва може застосовуватися поряд з діючою системою оподаткування, обліку та звітності, передбаченою законодавством, на вибір суб'єкта малого підприємництва [1].

Для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до органу державної податкової служби заяву. Заява подається особисто власником, засновником (засновниками) або уповноваженою особою, або призначеним керівником, або головним бухгалтером лише за наявності паспортів та карток (довідок) про присвоєння ідентифікаційного номера з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів власників, засновників (фізичних осіб).

Суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів відповідно до норм чинного законодавства, може прийняти рішення про перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року шляхом подання заяви до органу державної податкової служби не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу [7].

Перехід на спрощену систему оподаткування суб'єкта господарювання може бути здійснений за умови, якщо протягом календарного року, що передує періоду переходу на спрощену систему оподаткування, суб'єктом господарювання дотримано вимоги, установлені Кодексом.

До поданої заяви додається розрахунок доходу за попередній календарний рік, який визначається з дотриманням вимог, установлених цією главою.

При цьому, якщо суб'єкт господарювання протягом календарного року, що передує року обрання спрощеної системи оподаткування, самостійно прийняв рішення про припинення фізичної особи — підприємця, то при переході на спрощену систему оподаткування до розрахунку доходу за попередній календарний рік включається вся сума доходу, отриманого такою особою в результаті провадження господарської діяльності за такий попередній календарний рік.

Форма розрахунку доходу за попередній календарний рік, що передує року переходу на спрощену систему оподаткування, затверджується Міністерством фінансів України.

Для відмови від спрощеної системи оподаткування суб'єкт господарювання не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку нового календарного кварталу (року) подає до органу державної податкової служби заяву.

Платники єдиного податку можуть самостійно відмовитися від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених цим Кодексом (за умови відсутності непогашених податкових зобов'язань чи податкового боргу з єдиного податку та/або інших податків і зборів, які платники єдиного податку сплачують відповідно до цієї глави), з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів.

Платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату інших податків і зборів, визначених Кодексом, у таких випадках та в строки:

1) у разі перевищення протягом календарного року, встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку першої та другої груп та нездійснення такими платниками переходу на застосування іншої ставки — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

2) у разі перевищення протягом календарного року обсягу доходу, платниками єдиного податку першої та другої груп, які використали право на застосування інших ставок, встановлених для третьої групи, — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

3) у разі перевищення протягом календарного року, встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку третьої та четвертої груп — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

4) у разі застосування платником єдиного податку іншого способу розрахунків — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено такий спосіб розрахунків;

5) у разі здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, або невідповідності вимогам організаційно-правових форм господарювання — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності або відбулася зміна організаційно-правової форми;

6) у разі перевищення чисельності фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку, — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено таке перевищення;

7) у разі здійснення видів діяльності, не зазначених у свідоцтві платника єдиного податку — фізичної особи-підприємця, — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності;

8) у разі сплати до закінчення граничного строку погашення податкового боргу, що виник у платника єдиного податку протягом двох послідовних кварталів, — з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому погашено такий податковий борг.

Суб'єкти малого підприємництва несуть відповідальність за правильність обчислення, своєчасність подання розрахунків та сплати сум єдиного податку згідно із законодавством України.

Ставки єдиного податку встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної пла-

ти, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, та у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб — підприємців, які здійснюють господарську діяльність залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку — у межах від 1 до 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

2) для другої групи платників єдиного податку — у межах від 2 до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Відсоткова ставка єдиного податку для третьої та четвертої груп платників єдиного податку встановлюється в розмірі:

1) 3 відсотки від доходу — у разі сплати податку на додану вартість згідно з податковим кодексом України;

2) 5 відсотків від доходу — у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої, другої і третьої груп у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, для групи платників єдиного податку;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у свідоцтві платника єдиного податку, віднесеного до першої або другої груп;

3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

Ставки єдиного податку для платників четвертої групи встановлюються у подвійному розмірі ставок [7]:

1) до суми перевищення обсягу доходу;

2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;

3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

У разі здійснення платниками єдиного податку першої та другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

У разі здійснення платниками єдиного податку першої та другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для відповідної групи таких платників єдиного податку.

Ставки єдиного податку застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

3) платники єдиного податку третьої і четвертої груп, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків (для платників третьої групи), а платники єдиного податку четвертої групи — у подвійному розмірі ставок, а також зобов'язані у встановленому порядку, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених податковим кодексом України;

4) ставка єдиного податку, визначена для третьої та четвертої груп у розмірі 3 відсотки, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до Податкового кодексу України у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно Податкового кодексу України у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка;

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість у разі його переходу на спрощену систему оподаткування шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до Податкового кодексу України і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

г) у разі постачання платниками єдиного податку, які застосовують ставку єдиного податку в розмірі 5 відсотків, послуг (робіт) платникам податку на додану вартість, і обсяг такого постачання за останніх 12 календарних місяців сукупно перевищує обсяг, визначений згідно чинного законодавства, такі платники зобов'язані зареєструватися платниками податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України, і перейти на сплату єдиного податку за ставкою в розмірі 3 відсотки шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 5 відсотків або відмовитися від застосування спрощеної

системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої групи є календарний рік, другої — четвертої груп є календарний квартал. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, установлених податкового кодексу України, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому таким особам виписано свідоцтво платника єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб — підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому виписано свідоцтво платника єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої або четвертої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

У разі державної реєстрації припинення діяльності юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до органу державної податкової служби заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до органу державної податкової служби заяву щодо зміни податкової адреси.

Облік суб'єкти малого підприємництва ведуть наступним чином. Платники єдиного податку першої та другої груп та платники єдиного податку третьої групи, які не є платниками податку на додану вартість, ведуть книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів. Форма книги обліку доходів, порядок її ведення затверджуються Міністерством фінансів України.

Платники єдиного податку третьої групи, які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік доходів та витрат за формою та в порядку, встановленому Міністерством фінансів України.

Платники єдиного податку четвертої групи використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат.

Платники єдиного податку першої групи подають до органу державної податкової служби податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески. Така податкова декларація подається, якщо платник єдиного податку не допустив перевищення протягом року обсягу доходу, та/або самостійно не перейшов на сплату єдиного податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої групи.

Платники єдиного податку другої — четвертої груп подають до органу державної податкової служби податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду.

Податкова декларація подається до органу державної податкової служби за місцем податкової адреси.

Отримані протягом податкового (звітного) періоду доходи, що перевищують обсяги доходів, відображаються платниками єдиного податку в податковій декларації з урахуванням особливостей.

Платники єдиного податку першої групи подають до органу державної податкової служби податкову декларацію у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, у разі перевищення протягом року обсягу доходу або самостійного прийняття рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої групи.

При цьому у податковій декларації окремо відображається обсяг доходу, оподаткований за ставками, визначеними для платників єдиного податку першої групи, обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків, обсяг доходу, оподаткований за новою ставкою єдиного податку, обраною згідно з умовами чинного законодавства, авансові внески.

Подання податкової декларації у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, звільняє таких платників від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду.

Платники єдиного податку другої групи у податковій декларації окремо відображають: щомісячні авансові внески; обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку; обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

Платники єдиного податку третьої групи у податковій декларації окремо відображають: обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку; обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

Платники єдиного податку четвертої групи у податковій декларації окремо відображають: обсяг доходу, оподаткований за відповідною ставкою єдиного податку; обсяг доходу, оподаткований за подвійною ставкою (у разі перевищення обсягу доходу) [7].

У разі застосування іншого способу розрахунків,

здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, провадження діяльності, не зазначеної у свідоцтві платників єдиного податку першої та другої груп, платники єдиного податку в податковій декларації додатково відображають окремо доходи, отримані від здійснення таких операцій.

Сума перевищення обсягу доходу відображається у податковій декларації за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення.

При цьому отримана сума перевищення доходу, встановленого для платників єдиного податку першої та другої груп, не включається до обсягу доходу, з якого сплачується наступна обрана ставка такими платниками єдиного податку.

Податкова декларація складається наростаючим підсумком. Уточнююча податкова декларація подається у порядку, встановленому Податковим кодексом.

Платники єдиного податку мають право подати до органу державної податкової служби податкову декларацію за інший, ніж квартальний (річний) податковий (звітний), період для отримання довідки про доходи, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для квартального (річного) податкового (звітного) періоду.

Платники єдиного податку першої — третьої груп не застосовують реєстратори розрахункових операцій.

Платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з таких податків і зборів:

1) податку на прибуток підприємств;

2) податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності фізичної особи та оподатковані згідно з цією главою;

3) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку;

4) земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються ними для провадження господарської діяльності;

5) збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності;

6) збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

Нарахування, сплата та подання звітності з податків і зборів інших, здійснюються платниками єдиного податку в порядку та розмірах, встановлених чинним законодавством [7].

Для відображення нарахування та сплати єдиного обліку в бухгалтерському обліку застосовується наступні записи [6]. На підставі "Розрахунку сплати єдиного податку" необхідно зробити таку кореспонденцію:

1. Дебет 96 "Інші витрати"

Кредит 64 "Розрахунки за податками і платежами" (на всю суму).

2. Дебет 791 "Результат основної діяльності"

Кредит 96 "Інші витрати".

Перерахування єдиного податку до бюджету здійснюється за допомогою кореспонденції дебет 64 "Розрахунки за податками і платежами" та кредит 31 "Рахунки в банках".

ВИСНОВКИ

Отже, основними змінами у спрощеній системі оподаткування для суб'єктів малого бізнесу є: визначення основних умов перебування на спрощеній системі оподаткування, обліку та звітності суб'єктів господарювання (встановлення 4 груп платників єдиного податку та визначення критеріїв віднесення до відповідної групи); звільнення платників єдиного податку від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності певних податків і зборів (податок на прибуток підприємств; податок на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності фізичної особи та оподатковані згідно з главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України; податку на додану вартість з операцій з постачання товарів та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку у розмірі 3 % доходу (у разі сплати ПДВ згідно з Податковим кодексом України; земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються ними для провадження господарської діяльності; збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності; збору за розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства); сфера розповсюдження спрощеної системи оподаткування. І останнє: нова спрощена система оподаткування діятиме з 1 січня 2012 року.

Література:

1. Васільєва Л.М. Бухгалтерський облік на малих підприємствах за спрощеною формою: навч. посібник / Л.М. Васільєва, Н.В. Бондарчук, О.П. Бондарчук. — Дніпропетровськ: Біла К.О., 2011. — 260 с.

2. Брижань І.А.Реформування системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва як один із заходів державної підтримки їх розвитку / І.А. Брижань, О.О. Олійник // Економіка і регіони. — 2009. — №2. — С. 171—176.

3. Лютий І.О. Проблеми та перспективи спрощеної системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва в Україні / І.О. Лютий, М.В. Романюк// Фінанси України. — 2007. — №6. — С. 31—38.

4. Методичні рекомендації із застосування регістрів бухгалтерського обліку малими підприємствами , затверджені Наказом Міністерства фінансів України № 720 від 15.06.2011. — Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article%3Fart_id=296068&cat_id=285157

5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 25 "Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва" від 25.02.2000р. № 39 [Електронний ресурс]: Наказ МФУ. викладений в новій редакції наказом Мінфіну України від 24.01.11 р. № 25. — Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0161-00 — Законодавство України.

6. Про затвердження спрощеного Плану рахунків бухгалтерського обліку Наказ міністерства фінансів України №1204 від 26.09.2011 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0389-01

7. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]: Закон України. — Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17. — Законодавство України.

Стаття надійшла до редакції 16.12.2011 р.